

วิธีดำเนินการวิจัย

ข้อมูล

การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนรายต่อครัวเลือกอาชีพของคน
หมุนส่วนในเขตเมืองและเขตชนบท ได้มาศึกษาข้อมูลจากการวิจัยในโครงการวิจัยต่อเนื่อง
ระยะยาวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากรในประเทศไทย
(National Longitudinal Survey of Social Economic and Demographic
Change in Thailand) ภายใต้การดำเนินงานวิจัยของสถาบันประชากรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งในส่วนที่เป็นการวิจัยในเขตชนบทระหว่างเดือนเมษายนถึง
ถึงพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๙๖ และในเขตเมืองซึ่งดำเนินการวิจัยในระหว่างเดือนเมษายนถึง
พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๙๗

การศึกษาระดับนี้ได้จากการสอบถามข้อมูลทาง ๆ ที่เกี่ยวข้องจากหัวหน้าครัวเรือน
ชายอายุไม่เกิน ๖๐ ปี ทั้งที่เป็นโสด หมาย หย่าร้าง หรือกำลังอยู่กับภรรยา

การสุ่มตัวอย่าง

โครงการวิจัยต่อเนื่องระยะยาวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม
และประชากรในประเทศไทยนี้ ได้แบ่งเขตการวิจัยออกเป็นสองส่วนคือ การวิจัยส่วนที่
เป็นเมืองคือเขตเทศบาลทั่วประเทศ และการวิจัยส่วนที่เป็นเขตชนบทก่อสร้างอื่น ๆ นอก
เหนือจากเขตเมือง โดยได้ทำการสุ่มตัวอย่างจากอำเภอต่าง ๆ ทั่วประเทศก่อนเข้าเกือ
ชายแดนที่มีหมูบ้านกระจายตัวอย่างกว้างขวาง ไม่มีกรรมนาคมที่นักสำรวจจะเดินทางไปถึงภายในเวลา
จำกัด และอาจเกือบไม่มีการปฏิบัติการของผู้อพาร์ตเม้นต์และสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งไม่แกะ
จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล จานวนทำการสุ่มตัวอย่างประมาณเขตละ
๑,๕๐๐ ครอบครัว ครัวเรือนตัวอย่างในเขตเมืองเป็นตัวแทนของครอบครัวประมาณ ๑ ๕๐๐
ครอบครัวเรือนทั่วประเทศ และครัวเรือนตัวอย่างในเขตชนบทเป็นตัวแทนของครอบครัว
ประมาณ ๑ กอ ๒,๐๐๐ ครอบครัวเรือนทั่วประเทศ

สำหรับข้อมูลที่ใช้ในการศึกษางานนี้ มีระบบการสุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในเขต มีความแยกต่างกันดังนี้

ในเขตเมือง ไม่มีการจัดแบ่งการสุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในเขตเมืองออกเป็น ๓ ชั้นตอน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบวัดกัดลุ่มของบ้านมีระเบียบดังนี้

ชั้นแรก เป็นการสุ่มตัวอย่างเขตเทศบาลทั่วประเทศ โดยรวมกรุงเทพและอินเดีย เมือง ๑ เขต และตัวตัวอย่างเขตเทศบาลจำนวน ๑๙๔ เขต จากภาคกลาง ๆ มังนือ ภาคกลาง (ในรวมกรุงเทพฯ - อินเดีย) ๔ เขต, ภาคเหนือ ๕ เขต, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๗ เขต และภาคใต้ ๖ เขต

ชั้นที่สอง เป็นการสุ่มตัวอย่างเขตเมืองในแต่ละเขตเทศบาลที่ตกเป็นตัวอย่างให้เขตแขวงนับในเขตกรุงเทพฯ - อินเดีย ๓๒ เขต และจากเขตเทศบาลอื่น ๆ ทั่วประเทศ แห่งละ ๒ เขต

ชั้นที่สาม เป็นการสุ่มตัวอย่างกรุ๊วเรือน โดยสุ่มตัวอย่างกรุ๊วเรือนจากเขตแขวงนับที่ตกเป็นตัวอย่างโดยเฉลี่ย เดือนละ ๗๕ กรุ๊วเรือน

หัวข้อที่จัดก้าวโดยละเอียด ผลการวิจัยในเขตเมืองของประเทศไทยในโครงการวิจัย ตอนเนองร้อยละ ๘๐ ให้กรุ๊วเรือนตัวอย่างแห่งที่ ๒,๑๔๓ กรุ๊วเรือน จาก ๔๖ อำเภอ ของ ๗๑ จังหวัดทั่วประเทศ เนื่องจากเป็นตัวอย่างเป็นเขตเทศบาลมีรายชื่อถังกากไปแล้ว

๑. เขตกรุงเทพมหานคร

๑๖ เขตแขวงนับ

๑. เขตเทศบาลเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ

๒ "

๒. เขตเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี

๒ "

๓. เขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี

๒ "

๔. เขตเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒ "

๕. เขตเทศบาลเมืองธุระสูรชน์ จังหวัดธุระสูรชน์

๒ "

๖. เขตเทศบาลเมืองสังขยา จังหวัดสังขยา

๒ "

๗. เขตเทศบาลเมืองพะ夷า จังหวัดเชียงราย

๒ "

๘. เขตเทศบาลเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

๒ "

๙. เขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

๒ "

๑๑. เอกเทบภาคเมืองนครราชสีมา

จังหวัดนครราชสีมา ๒ เอกແຈນນับ

๑๒. เอกเทบภาคเมืองชัยภูมิ

จังหวัดชัยภูมิ ๒ "

๑๓. เอกเทบภาคเมืองต่ำบลารินชั่วราษฎร์ จังหวัดอุบลราชธานี ๒ "

ในจำนวน ๒,๙๔๓ ครัวเรือน สัมภาษณ์ได้หัวหน้าครัวเรือนชาย ๑๔๘ คน หัวหน้า
ครัวเรือนหญิง ๑๖๕ คน ศกรทสมรสแล้ว ๓๓๘ คน และถูกต้องรายหัวเป็นหัวหน้าครัวเรือน
๑,๗๒๓ คน รวมจำนวนที่สัมภาษณ์ได้ทั้งหมด ๒,๕๗๖ คน

การสุ่มตัวอย่างในเขตชนบท การจัดแบ่งกลุ่มสุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในเขตชนบทนั้นได้
สุ่มตัวอย่างจากอำเภอ ๑ ทั่วประเทศ ยกเว้นอำเภอเชียงใหม่บ้านกรະจัคกระจาด
ไม่มีทางคมนาคมที่จะเดินทางไปถึงภายในเวลาจำกัด และอำเภอที่มีการปฏิบัติการ
ของผู้ดูแลรายการและที่จังหวัดขยายแคนภาคริ๊วต์ อันได้แก่ จังหวัดปักутьานี ยะลา นราธิวาส
และสตูล จาง恁กไก่ทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบการจัดกลุ่มอย่างมีระบบ
๓ ขั้นๆ รายกันคือ

๑. ขั้นแรก เป็นการสุ่มตัวอย่างระดับอำเภอ ได้แก่ในประเทศไทยออกเป็น^{๑๕} กลุ่มตามลำดับ อัตราด่วนของจำนวนประชากรที่ประกอบอาชีพทางการเกษตรอยู่จำนวน
ประชากรในวัยพทางเพียงหนึ่งในเขตอำเภอ ๑ ในจำนวนนี้สุ่มตัวอย่างอำเภอ各กลุ่มละ ๑ อำเภอ

๒. ขั้นที่สอง เป็นการสุ่มตัวอย่างระดับหมู่บ้าน ได้ทำการสุ่มตัวอย่างหมู่บ้านจากอำเภอ
ที่ถูกเป็นตัวอย่าง จำนวน ๑ หมู่บ้าน

๓. ขั้นที่สาม เป็นการสุ่มตัวอย่างระดับครัวเรือน ได้ทำการสุ่มตัวอย่างครัวเรือน
จากหมู่บ้านที่ถูกเป็นตัวอย่างประมาณหมู่บ้านละ ๓๘ ครัวเรือน

จากการสุ่มตัวอย่างถ่ายวิธีดังกล่าวโดยย่อแล้วนี้ จะได้ตัวอย่างห้องนอนประมาณ
๑,๗๒๓ ครัวเรือน จาก ๒๕๗๖ หมู่บ้าน ของ ๑๔๘ อำเภอ ทั่วประเทศดังนี้

๑. อำเภอเมือง

จังหวัดเชียงราย

๑๐๖ ครัวเรือน

๒. อำเภอสันกำแพง

จังหวัดเชียงใหม่

๑๐๖ "

๓. อำเภอสันเตา

จังหวัดตาก

๑๐๖ "

๔. อำเภอแม่เมาะ

กรุงเทพมหานคร

๕๗ "

๕. อำเภอคลองชาน	กรุงเทพมหานคร	๔๔ ครัวเรือน
๖. อำเภอบางละมุง	จังหวัดชลบุรี	๙๐๖ "
๗. อำเภอเมืองขอนแก่น	จังหวัดอันดามัน	๙๐๐ "
๘. อำเภอกรีประจันท์	จังหวัดสุพรรณบุรี	๙๐๖ "
๙. อำเภอเมืองกระนี่	จังหวัดกระนี่	๙๐๖ "
๑๐. อำเภอฉะเชิงเทรา	จังหวัดนครศรีธรรมราช	๔๐ "
๑๑. อำเภอชุมพวง	จังหวัดนครราชสีมา	๔๔ "
๑๒. อำเภอลำปลายมาศ	จังหวัดบุรีรัมย์	๘๘ "
๑๓. อำเภอยางตลาด	จังหวัดกาฬสินธุ์	๙๐๖ "
๑๔. อำเภอเมืองมหาสารคาม	จังหวัดมหาสารคาม	๙๐๖ "
๑๕. อำเภออำนาจเจริญ	จังหวัดอุบลราชธานี	๘๘ "
รวม		๙,๔๖ "

ในจำนวนครัวเรือนทั้งอย่าง ๙,๔๖ ครัวเรือน เป็นผู้ให้สัมภาษณ์ชาย ๙,๙๔ ราย
ผู้ให้สัมภาษณ์หญิง ๘,๔๐๐ ราย

แบบสอบถาม

แบบสอบถามในการสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในโครงการวิจัยที่เน่องรำย
ยาวยกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และประชากรของประเทศไทย

ในเขตเมือง สร้างขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะทราบข้อมูลเกี่ยวกับ

๑. สามิ琪ในครัวเรือน
๒. ความสัมพันธ์ทางครอบครัว
๓. ความต้องการที่จะมีบุตรเพิ่ม (ของหัวหน้าครัวเรือนชาย)
๔. ความคาดหวังเกี่ยวกับบุตร
๕. รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว
๖. ประวัติในด้านการบัตรถือ

๓. การเขียนฐานะทางสังคม
๔. ภาระการตาย
๕. การเกินทางไปทำงานประจำวัน
๖. การคิดกับโอล迦ยนอค
๗. ความเชื่อถือลึกลงของเห็นอธรรมชาติ
๘. ข้อมูลเกี่ยวกับการอนามัย
๙. ลักษณะของบ้าน
๑๐. ประวัติและฐานะทางสังคมของผู้ให้สัมภาษณ์ (กรรยาหัวหน้าครัวเรือน)
๑๑. การสมรส
๑๒. การพัฒนากำลังการให้กำเนิด
๑๓. ความต้องการที่จะมีบุตรเพิ่ม (ของกรรยาหัวหน้าครัวเรือน)
๑๔. ความสามารถที่จะมีบุตรได้อีก (ของกรรยาหัวหน้าครัวเรือน)
๑๕. ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว
รวมทั้งข้อคำถามทั้งหมด ๑๕ หัวข้อ ประมาณ ๒๖๐ คำถาม

ในเขตชนบท

ก. เช่นเดียวกับในเขตเมือง สำหรับคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามเพื่อศึกษาประสมที่จะทราบข้อมูลนั้น ๆ จากหัวหน้าครัวเรือนรวมทั้งกรรยาของหัวหน้าครัวเรือน สรุปที่ทำการสัมภาษณ์แล้ว จากกลุ่มตัวอย่างของโครงการวิจัยนี้ในเขตชนบทด้วย โดยรวมหัวข้อคำถามสำหรับในเขตชนบททั้งหมด ๑๕ หัวข้อ ประมาณ ๒๖๐ คำถาม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ให้พนักงานสำรวจทำการสัมภาษณ์ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้

- ข้อ
๑. ถ้าในครัวเรือนมีคู่สมรสเพียงคู่เดียว ให้สัมภาษณ์สามี
 ๒. ถ้าในครัวเรือนมีคู่สมรสเลย ให้สัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือน (เจ้าบ้าน)
โดยไม่คำนึงถึงเพศ และอายุ

๓. ถ้าในครัวเรือนมีคุณสมรส ๒ ท่าน หรือมากกว่าันนั้นให้เลือกสัมภาษณ์สามีคนหนึ่ง
ตามโภชนา ตามลำดับกังนี้

ก. สัมภาษณ์สามีที่เป็นเจ้าบ้านที่มีอายุต่ำกว่า ๖๐ ปี และกำลังอยู่กับภรรยา

ข. ถ้าเจ้าบ้านไม่มีคุณสมบัติตามข้อ ๓ (ก) ให้สัมภาษณ์ชายที่มีอายุต่ำกว่า ๖๐ ปี
แต่งงานแล้ว และอยู่กินกับภรรยา โดยพิจารณาว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการทำนาหากิน
ของครัวเรือนมากกว่าคุณสามีภรรยาอื่น ๆ (ไม่นับเจ้าบ้าน)

๔. ถ้าไม่สามารถกำหนดได้ว่าผู้ใดมีความสำคัญต่อการทำนาหากินของครัวเรือน
ให้สัมภาษณ์ชายที่อายุต่ำสูงสุด แต่ไม่เกิน ๖๐ ปี แต่งงานแล้ว และอยู่กินกับภรรยา

หมาย ให้สัมภาษณ์ภรรยาของชายที่ถูกสัมภาษณ์และหญิงทุกคนในครัวเรือนที่มีอายุต่ำกว่า
๖๐ ปี เคยสมรสแล้ว ไม่ว่าสถานภาพสมรสจะเป็นเช่นไรก็ตาม เช่น หม้าย หรือแยกกัน
อยู่ก็ตาม

วิธีวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ จะนำเสนอในรูปการรายงาน
อัตราส่วนหรืออัตราส่วนร้อย โดยใช้วิธีการทางสถิติ และคณิตศาสตร์ในการประมาณการ
ข้อมูลและประเมินผล เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่เชื่อถือได้ของตัวเลข และแสดงความสัมพันธ์
ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ทำการศึกษาโดยใช้วิธีทางสถิติเข้าทดสอบความ
สัมพันธ์ในการนี้ที่เป็นว่าจ้างเป็นและเหมาะสม

ลักษณะทั่วไปของข้อมูล

๑. เอกชนบท

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในโครงการวิจัยต่อเนื่องระยะยาวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง
ทางสังคม เศรษฐกิจ และประชากรของประเทศไทย ในส่วนที่เป็นการวิจัยรอบแรกใน
เอกชนบท มีจำนวนครัวเรือนที่ถูกเป็นตัวอย่างทั้งสิ้น ๑,๕๖๖ ครอบครัว มีจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์
ทั้งสิ้น ๑,๖๘๖ ราย ซึ่งประกอบด้วยหัวหน้าครัวเรือน ภรรยาหัวหน้าครัวเรือน และสตรีอื่น ๆ

ที่มีสถานภาพสมรส หน้ายัง หยาด แต่ในการศึกษาเรื่องนี้จะศึกษาเฉพาะข้อมูลที่หัวหน้าครัวเรือนชายเป็นผู้ให้คำตอบในการตอบแบบสอบถามในส่วนของหัวหน้าครัวเรือนชายค้ายกคน เอง ซึ่งมีจำนวน ๑,๓๔๕ ครัวเรือน หรือประมาณร้อยละ ๔๙ ของครัวเรือนทั้งหมดที่ตกเป็นตัวอย่าง และจำนวนตัวอย่างนี้จะลดลงบางเมื่อแยกพิจารณาความแตกต่างของทัศนคติของหัวหน้าครัวเรือนชายที่มีถือการเลือกอาชีพของตนหนุ่มสาวตามปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากในบางเรื่องไม่กิจรวมจำนวนข้อมูลที่ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ให้คำตอบหรือตอบว่า ไม่ทราบ ไม่ตอบ แต่ในบางเรื่องจะรวมข้อมูลที่ตอบว่า ไม่ทราบ, ไม่ตอบ ไว้ด้วย ถ้ามีจำนวนมาก และคิดว่าจะมีผลกระทบกระเทือนถึงคำตอบที่ได้จะรวมรวมคำตอบเหล่านี้ไว้ด้วย

ลักษณะทั่วไปของหัวหน้าครัวเรือนชายที่ศึกษา

ก. อายุ

หมวดอายุ	จำนวนร้อยละ
๑๕ - ๒๙ ปี	๗๖.๖
๓๐ - ๓๙ ปี	๑๑.๑
๔๐ - ๔๙ ปี	๑๒.๑
๕๐ ปี ขึ้นไป	๗.๒
รวม	๑๐๐

ประมาณหนึ่งของหัวหน้าครัวเรือนชายมีอายุระหว่าง ๓๐ - ๔๙ ปี กึ่งประมาณร้อยละ ๔๙.๖ หัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุ ๑๕ - ๒๙ ปี มีจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ ๗๖.๖ และผู้ที่มีอายุ ๕๐ ปี หรือสูงกว่านั้น มีประมาณร้อยละ ๗.๒ แสดงว่าหัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุอยู่ในวัยกลางคน

ข. การศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนร้อยละ
ไม่ได้เรียนและอ่านไม่ออก	๗๖.๖
อ่านออกเขียนได้-ทำก้าว ป.๔	๑๓.๒

<u>ระดับการศึกษา</u>	<u>จำนวนรอยละ</u>
ป.๔ - ป.๖	๔๕.๓
ป.๗ ขึ้นไป	๖.๙
รวม	๑๐๐

เมื่อพิจารณาถึงระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนชาย ปรากฏว่าโดยทั่วไปมีการศึกษาจบชั้นประถมปีที่ ๔ แท้ไม่เกินชั้นประถมปีที่ ๘ ก็มีถึงร้อยละ ๔๕.๓ และในระดับที่ไม่รู้หนังสือเลยมีประมาณ ๖ ใน ๘ ก็คือร้อยละ ๙๔.๖ ส่วนในระดับการศึกษาสูงขึ้นไปคือ ตั้งแต่มีการศึกษาชั้นประถมปีที่ ๙ ขึ้นไป มีเพียงร้อยละ ๖.๙ เท่านั้น แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วหัวหน้าครัวเรือนเหล่านี้มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

ก. อาชีพ

<u>อาชีพ</u>	<u>จำนวนรอยละ</u>
เกษตรกรรม	๔๕.๔
ค้าขาย, ช่าง, บริการ	๖.๙
ข้าราชการ, วิชาชีพ	๕.๙
อื่น ๆ	๒.๐
รวม	๑๐๐

อาชีพหลักของหัวหน้าครัวเรือนชายในเขตชนบทเป็นอาชีพเกษตรกรรมซึ่งมีถึงร้อยละ ๔๕.๔ และอาชีพรองลงมาได้แก่ อาชีพค้าขาย, ช่างมีมือและอาชีพบริการมีอยู่ร้อยละ ๖.๙ ส่วนหัวหน้าครัวเรือนที่ประกอบอาชีพข้าราชการ ทหาร ตำรวจ รวมทั้งบุคลากรในโรงพยาบาลเป็นครูสอนหนังสือในชนบทมีประมาณ ๕.๙ เปอร์เซนต์ นอกนั้นอีกร้อยละ ๒ เป็นผู้ประกอบอาชีพอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้จัดกลุ่มรวมกับอาชีพทั่วๆ ไปตามมาตราฐานทั่วไป

๖. ในเขตเมือง

สำหรับในเขตเมืองมีครอบครัวที่ตกเป็นตัวอย่างรวมทั้งสิ้น ๒,๔๖๖ ครัวเรือน และมีผู้ให้สัมภาษณ์ ๒,๔๖๖ ราย โดยมีลักษณะทั่วไปของชุมชนดังนี้

อายุของหัวหน้าครัวเรือน จำนวนกว่าครึ่งหนึ่งของหัวหน้าครัวเรือนที่ตกเป็นตัวอย่างมีอายุระหว่าง ๓๐ - ๔๕ ปี คือร้อยละ ๕๗.๕ หัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุน้อยกว่ากลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๕ ปี มีประมาณร้อยละ ๑๖.๘ และผู้ที่มีอายุ ๕๐ ปีขึ้นไป มีประมาณร้อยละ ๒๖ ทำให้เห็นว่าหัวหน้าครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นผู้คนช่างสูงอายุ และหัวหน้าครัวเรือนที่มีอายุน้อยมีจำนวนอยู่มาก

<u>หมวดอายุ</u>	<u>จำนวนร้อยละ</u>
๑๕ - ๒๕ ปี	๑๖.๘
๓๐ - ๔๕ ปี	๕๗.๕
๕๐ ปีขึ้นไป	๒๖.๐
รวม	๑๐๐ (๒๖๓๐)

ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน ส่วนใหญ่เป็นพวกร้านออกเขียนได้และจบการศึกษาภาคบังคับดึงร้อยละ ๔๔.๔ รองลงมาเป็นพวกร่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ ๕ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๑ มีร้อยละ ๒๕.๔ พวกร่มีการศึกษาปีที่ ๕ มีจำนวนน้อยกว่าร้อยละ ๑๕ และที่ไม่ได้เรียน อ่านหนังสือไม่ออก มีร้อยละ ๑๓.๗

<u>ระดับการศึกษา</u>	<u>จำนวนร้อยละ</u>
ไม่ได้เรียน, อ่านไม่ออก	๑๓.๗
อ่านออกเขียนได้ - จบ ป.๔	๒๕.๔
ป.๕ - ม.ศ.๑	๔๔.๔
ม.ศ.๒ ขึ้นไป	๑๑.๑
รวม	๑๐๐ (๒๖๓๐)

อาชีพของหัวหน้าครัวเรือน จากการสำรวจพบว่าครึ่งหนึ่งหัวหน้าครัวเรือนส่วนมากประกอบอาชีพขาย, บริการและเป็นพวกร่างผู้มีอัคคีร้อยละ ๖๖.๗ รองลงมาเป็นผู้ประกอบอาชีพค้าขายเชิงพาณิชย์และข้าราชการ ร้อยละ ๒๐.๑ ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมนี้น้อยที่สุด ร้อยละ ๘.๙

อาชีพของหัวหน้าครัวเรือนจำนวนรอยละ

วิชาชีพข้าราชการ ๖๐.๐

ขาย, ซางมีน้อ, บริการ ๖๖.๗

เกษตรกรรม ๔.๔

อื่น ๆ ๔.๕

รวม ๑๐๐ (๘๙๓๓)

เชื้อชาติ จากตัวอย่างในเขตเมืองพบวฯ ประชากรกว่าครึ่งหนึ่งเป็นคนไทย
รอยละ ๖๖.๙ คนจีนรอยละ ๒๐.๖ และคนไทย - จีน น้อยที่สุดรอยละ ๑๐.๔

เชื้อชาติ จำนวนรอยละ

ไทย ๖๖.๙

จีน ๒๐.๖

ไทย - จีน ๑๐.๔

อื่น ๆ ๒.๑

รวม ๑๐๐ (๘๙๑๐)